

Tadeusz Barucki urodził się 13 czerwca 1922 r. w Białymstoku. Rozległość jego zainteresowań znalazła odzwierciedlenie w podejmowanych studiach. Kształcił się w dziedzinie matematyki, historii sztuki i architektury, którą ukończył w 1949 r. na Wydziałach Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Pracował naukowo w Instytucie Urbanistyki i Architektury w Warszawie, jednocześnie projektował w krakowskim Biurze Projektów Przemysłu Węglowego i warszawskim Biurze Studiów i Projektów Komunikacji. Brał udział w licznych konkursach architektonicznych, m.in. na schronisko nad Morskim Okiem [z P. Szeferem, III nagr.]. Od 1961 r. był „oknem na świat” dla środowiska polskich architektów. Przez kilkadziesiąt lat odbywał podróże do blisko 70 krajów wykładając na uczelniach i w stowarzyszeniach architektonicznych na całym świecie oraz zbierając materiały do kilkuset artykułów i kilkudziesięciu książek. Dotarł do 150 czołowych architektów Polski i świata. Wymiernym efektem tych spotkań były książki pt. *Architekci świata o architekturze* oraz *Architekci polscy o architekturze*. W latach 1956-1961 pełnił funkcję Sekretarza Generalnego SARP w Warszawie. Przez wiele lat był związany z tym Stowarzyszeniem, biorąc udział w jego pracach, m.in. organizując liczne wystawy popularyzujące polską architekturę.

Do jego najważniejszych projektów i realizacji architektonicznych należą: Główne Zakłady Naprawcze PKS na Żeraniu w Warszawie (1950-1954), stacja obsługi samochodów w Warszawie na Służewcu (1954, wsp. B. Kosecki), projekt konkursowy na schronisko nad Morskim Okiem (1956, z T.P. Szaferem, III nagr.), Hotel Turystyczny PTTK w Sandomierzu (1963, z K. Muszyńskim), projekt konkursowy na polskie cmentarze wojenne w Katyniu, Miednoje i Charkowie (1995, wyróżnienie honorowe).

Był laureatem licznych nagród, wśród których można wymienić między innymi: Medal Komisji Edukacji Narodowej (1973), wyróżnienie im. Jeana Tschumiego, przyznawane przez Międzynarodową Unię Architektów (UIA) za promowanie kultury architektonicznej i wymianę informacji o architekturze w świecie (1981), Honorową Nagrodę SARP za upowszechnianie wiedzy o architekturze (1985), Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2015) czy Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2017).

Bibliografia (wybór)

Materiały archiwalne ze Stowarzyszenia Architektów Polskich.

Aleksander & Maria Markiewicz architekci – architects, Warszawa 2014.

Alvar Aalto, Warszawa 1980.

Architekci polscy o architekturze, Warszawa 2009.

Architektura Danii, Warszawa 1983.

Architektura Japonii, Warszawa 1988.

Architektura Meksyku, Warszawa 1984.

Architektura Mongolii, Warszawa 1981.

Architektura Norwegii, Warszawa 1982.

Architektura Polski, Warszawa 1985.

Architektura Rumunii, Warszawa 1979.

Architektura Szwecji, Warszawa 1989.

Architektura Węgier, Kraków 1998.

Arne Jacobsen, Warszawa 1984.

Ch. Roux-Dorlut- Życie w architekturze”, (współautor B.Karwat), Warszawa 2018.

Igloo, Warszawa 1982.

Ikebana, Warszawa 1990.
Konstanty Mielnikow, Warszawa 1981.
Kto jest kim w Polsce, Warszawa 2001, s. 38-40.
Maciej Nowicki, Warszawa 1980.
Maciej Nowicki, Warszawa 1986.
Maciej Nowicki, Warszawa 2000.
Matthew Nowicki, Poland-USA-India, Warszawa 2009.
Ralph Erskine, Warszawa 1983.
Stephan du Chateau Life and work, Warszawa 2013.
Stephan du Chateau, Warszawa 1995.
Tadeusz Barucki. Benefis [folder], Białystok 2012.
Tarnawski Andrzej, *Barucki i Sanok!*, „Gazeta Sanocka” 1986, nr 20, s. 6.
Tygrysy/Tigers W. Kłyszewski, J. Mokrzyński, E. Wierzbicki, Warszawa 2014.
Wacław Kłyszewski, Jerzy Mokrzyński, Eugeniusz Wierzbicki, Warszawa 1987.
Zabytki Architektury Polski, (z. A. Miłobędzkim), Warszawa 1958.
Zielone konie – Green Horses Henryk Buszko, Aleksander Franta, Jerzy Gottfried, Warszawa 2015.

Opracowanie: dr Aneta Borowik